

Sv. Jurij ob Pesnici. Na Jožefovo dne 19. t. m. bo ob 10. uri dopoldne v Sv. Juriju ob Pesnici javno zborovanje JRZ in sicer v gostilni g. Franca Hladeja. Na zborovanju govori g. Fr. Žebot in g. Ivan Šerbinek.

Gornja Kungota. V zakon je stopila Marijina družbenica Ivana Žlaner, ki si je izbrala za tovariša v življenju Janeza Kralja iz kršćanske hiše v Rošpohu. Poročil ju je ženinov bratranec g. Franc Zagoršek, župnik na Ptujski gori! Božji blagoslov z novoporočencema!

Selnica ob Dravi. Podmladek Jadranske straže v Selnici ob Dravi je dobil v nedeljo dne 1. marca svojo zastavo. Pred pozno sv. mašo je g. katehet zastavo blagoslovil ter predstavil zastavo kot simbol našega boja za častno in večno domovino. Nato so mali stražarji ponesli zastavo v cerkev. Zastavi so kumovale gospe: M. Griesserjeva, M. Vogričeva, R. Bruderjeva in G. Pinterjeva. Popoldne je bila svečana akademija Podmladka Jadranske straže, ki je imela lep moralen uspeh.

Slivnica pri Mariboru. Ker vemo, da le potom močne organizacije bomo dosegli uspehe, šteje slivniška organizacija JRZ že par sto članov; kot predsednika smo izvolili našega vrlega Lešnik Avgusta iz Orehove vasi, zeta pok. drž. poslanca Piškega. Vabimo tem potom vse, ki hočejo sodelovati, da si priborimo boljše čase, da se nam pridružijo! — Od oktobra 1933, odkar so nas »slavni nacionalisti« spravili pod rački »tron«, se je danes v toliko spremenilo, da je vso ljudstvo brez ozira na politično prepričanje prišlo do spoznanja, da je bila komasacija občin ena največjih nesreč, ki nas je v gospodarskem oziru zamogla doleteti, vsi davkoplačevalci bomo še leta in leta čutili zle posledice te nesrečne »JNSarske« komasacije. — Že pred meseci smo odposlali prošnjo, da se bivše občine: Slivnica, Orehova vas in Skoke združijo v novo samostojno občino s sedežem Slivnica pri Mariboru; imamo zagotovilo, da se bo to v najkrajšem času izvršilo. Za kritje dolgov, ki so nastali za časa združene obč. Rače, se baje snuje že poseben konzorcij z geslom: Pač kmet plati, dokler živi, z žulji mi krvavimi! — Najbolj nas pa skrbe naše občinske ceste; kamorkoli pogledaš, vsepovsod žalostna slika: tu bo pa treba prijeti z železno roko, ker sicer bomo utonili v blatu. Izmed vseh najbolj nujna pa je izgrad-

tev nove obč. ceste iz Slivnice skozi Radizel in nadalje do Šesdob. Že nad 40 let se vleče ta zadeva, koliko komisij si je že ogledalo na licu mesta, kako se muči živina in ljudje, a je ostalo doslej vse samo na papirju. Tem potom prosimo ponovno kr. bansko upravo ter okrajni cestni odbor v Mariboru, da nam čimprej pomagajo do uresničenja te prepotrebne cestne zveze, ker se ne sme in ne more dalje zavlačevati. — Tudi po Čreti je potrebno prestaviti cesto iz potoka na suha tla, vsaj od posestva Ornik do Breganta! — Takole, sedaj pa v glavnem veste, kaj nas boli in teži, vendar ne smem še pozabiti naših brezposelnih ljudi, ki živijo veliko slabše kot berači. Tem ljudem je treba čimprej oskrbeti dela in zaslužek, zato se pa izvedba omenjenih javnih del naj nikar ne odlašaj, ker naš klic prihaja ob 12. uri!

Pri lenivosti črevesja,

črevesnem katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Medvedce pri Pragerskem. Čeravno je bil letos dolg predpust in mnogo zanimanja za ženitev, pa vendar poroke ni bilo nobene. Vzrok je današnja kriza. Marsikateri še za potrebne vsakdanje stvari nima denarja, kako bi potem imel za gostijo. Star pregovor pravi: Ako ni v vasi nobene poroke, rad potem skozi dotično vas leti volk in tuli. Tako je tudi na pepelnico sredo skozi našo vas letel in tuli volk, namreč v človeški podobi, ter smo se zavzeli, da nam ta mrcina v prihodnje ne bo več tulila skozi našo prijazno vasico.

Sv. Trojica v Haložah. Poročila se je Tilka Turk iz Gorce, vrla mladenka veleposestnika v Gorci in bivšega župana, katerega je prejšnji režim preganjal in pošiljal orožnike brakat po njegovi hiši in zasliševati, kako se drzne tak Haložan sestaviti kandidatno listo proti Jevtiču za majske volitve. Mož pa se ni ustrašil groženj, ampak je edini ostal značajan in vztrajen in zvest dr. Korošcu, medtem ko so večino-

ma vsi drugi občinski odborniki bivših 6 občin podpisali in volili Jevtičevo listo.

Ljutomer. 34 parov smo jih letošnji predpust zvezali pred oltarjem, od teh pa je bilo 23 parov iz štrigove. Najmlajša nevesta je bila stara 16 let. Iz Prosnetnega društva sta se letos poročila dva fanta, Slavek Korošec iz Grezovčaka, izvrsten igralec na odru, vzel je Mavričovo Roziko iz Rincetove grabe in Franček Slavinec s Kamenščaka, ki je vzel Markovičovo Angelo iz Cezanjevec. Vsem obilo sreče na potu življenja.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Sedemdesetletnico je slavil pretekli četrtek na svojem res prijaznem domu v krogu svojih dobrih tovarišev Matija Munda, ugleden kmet in posestnik na Sejanci. Častitamo!

Sv. Bolfank pri Središču. Dr. Vladimir Breznik od Sv. Bolfanka pri Središču je po odsluženju vojaškega roka v Nišu in Sarajevu dne 2. marca t. l. v Beogradu položil izpit za rezervnega sanitetnega podporočnika s prav dobrim uspehom.

Sv. Marjeta niže Ptuja. V minulem predpustu smo imeli v naši župniji več porok in gostij. Med temi je bila tudi zlata gostija, ki sta jo obhajala Jožef in Marija Kolenc, bivša kmeta iz Formina, dne 23. februarja t. l. Jubilanta sta že stara 73 let; oče Jožef so še krepak možak, pač pa so mati Marija vsled lanske hude bolezni bolj slabega zdravja. Zato se zlata poroka ni vršila v cerkvi, temveč sta samo doma sin Franc in njegova žena Kristina, ki sta sedaj gospodarja na lepi Kelenčevi kmetiji, priredila v spomin tega slavnja primerno gostijo. Oče Kelenc je bil tudi priznan konjerejec ter je odnesel iz konjskih premovanj mnogo nagrad. Bil je tudi dolgo dobo občinski predstojnik; vsa leta v obč. odboru, pri šmarjetski posojilnici, pri kmetijski podružnici odličan član bivše SLS ter zaveden Slovenec in katoličan, kakor tudi njihovi sinovi, posebno njihov naslednik Franc, za kar ga je prejšnji prosluli režim občutno kaznoval. Vse svoje otroke, 3 sinove in 4 hčere, je dobro vzgojil in preskrbel, saj jih je 5 poročenih na lepih kmetijah. Jubilantoma želimo, da jih ljubi Bog ohrani z njihovimi dragimi kolikor moči zdrava in vesela do skrajnih mej človeškega življenja.

Polensak pri Ptuj. Tudi mi smo imeli letošnji predpust vesela gostüvanja. Sicer ne toliko,

bi jo odvezal od obljube? Vsaj razočaranja si ne bi čakala z njim. Za božjo voljo: nikar! Tega vendar niti najstrožji sodnik ne bi mogel od njega zahtevati. Tedaj bi moral najlepše sanje o svoji sreči pokopati. Trikrat huje bi mu bilo, če bi izgubil dekle, kakor zdaj, ko je izgubil domačijo. Delal bo in zaslužil bo; s pridom in srečo bo kmalu toliko imel, da jo bo mogel kakor poštenjak na kaj vzeti.

Proseče jo je pogledal in mehko dejal:

»Marta, odpusti mi! Tega, kar se je zgodilo, ne morem več popraviti. Če pa boš le nekoliko še potrpežljiva z menoj, bo vse dobro in prav. Svoje srce mi pusti, prosim te!«

»Mojo besedo imaš in te ne bom nikoli prelomila,« je rekla resno; »ampak to boš razumel, da mi je težko pred očetom. Tudi jaz te prosim za nekaj: Bodi spet tak kakor prej! Lepo bodi z ljudmi in — nikar tak skopuh! Denar je mrzel in od njega ti zamrzne srce.«

»Marta, Marta! Zaklinjam se ti, da nisem skopuh.«

»Meni se tudi zdi kar neverjetno, ko te tako gledam; pa te je le prevzela strast po denarju. Vse, kar si zadnje mesece počel, potrjuje to. Če me imaš zares rad, tedaj ne obešaj srca tako čez mero na denar! Denar pa ljubezen ne moreta shajati — rečem ti: dolgo nikoli ne shajata!«

»Marta, ne boš več imela vzroka, da bi me po-

hlepa dolžila,« ji je zatrjeval napol užaljeno; »upam, da se boš kdaj še prepričala, da mi nič ni bolj tuje kakor skopušstvo.«

Ni mu še prav verjela in je rekla:

»Vesela bom, če bo zares... Zdaj morava pač v božjem imenu čakati, da se na prav obrne. Obrniti na prav moraš pa ti; drugače oče nikoli ne dovolijo, da bi me vzel. — O moji zvestobi pa ti ni treba dvomiti.«

Iz njenih oči mu je posvetil topel pogled, potem je odšla, ne da bi mu dala roko. — S ponižanim, pa olajšanim srcem je lezel v hrib.

Doma ni imel ne podne ne ponoči miru. Kakor kaka uboga verna duša je taval okoli — iz hiše v hlev, iz hleva na gumno in z gumna zopet v hišo. Večkrat je dolgo slonel v izbi na oknu in gledal po dolini in na hribe okrog. Temni gozdovi, svetle jase, sončni vrhovi, vse, vse ga je vabilo: Ostani! Ostani! Nikar odtod, nikar! Tu gori je bilo nebo prijaznejše ko kjerkoli na svetu, tu gori je bilo sonce doma. Na vse zgodaj jutraj, ko so se po dolinah še vlačile megle, je tu že gorelo in žarelo skozi drobna okenca; in pozno zvečer, ko so dolino že pokrile temne sence, je tu zgoraj še objemalo bele domove, se ustavljalo na obronkih in se od vrhov kar ni moglo ločiti. O, vse to, vse to zapustiti! Zapustiti beli, sončni dom očetov...

(Dalje sledi.)

da Alcsinci ne bodo več skušali zavzeti izgubljenih postojank. Letalstvo je javilo, da se južno od Amba Aladža zbirajo abesinske čete. Delavci z vso hitrostjo popravljajo avtomobilske ceste, ki so v slabem stanju. Mnogo vojakov se je vrnilo v zaledje, da se odpočijejo. Nadomestili so jih s svežimi oddelki. Prebivalstvo ne kaže niti najmanjše sovravnosti napram italijanskim četam.

Prebivalci abesinske prestolice pomirjeni.

V Addis Abebi se je prebivalstvo pomirilo, ker vlada ni dajala nikakih poročil, ki bi poročala o velikih abesinskih izgubah. Računa pa se, da je padlo v Tembijenu do 2000 vojakov.